

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu: **Ing. Ľ.L.**, nar. X., X., zast. JUDr. Ľ., advokátkou so sídlom ul. X.H. proti žalovanému: **Ing. D.**, K.K., správca konkurznej podstaty úpadcu L, s.r.o., P.L., IČO: X., zast. JUDr. I., advokátkou so sídlom H.K., **o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Košice z 13. januára 2009, č. k. 2 Cbi 1/2008-93, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 13. januára 2009, č. k. 2 Cbi 1/2008-93 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 13. januára 2009, č. k. 2 Cbi 1/2008-93 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v sume 268,13 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou z 18. februára 2008 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť v konaní

č. 4K 146/1999 z konkurznej podstaty úpadcu L., s.r.o., P.L., IČO: X. nehnuteľnosti zapísané na LV č. X., k. ú. H., parc. KN 4406 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1032 m², parc. KN 4408/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 4191 m², parc. KN 4408/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 81 m², parc. KN 4408/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 494 m² z titulu výlučného vlastníctva týchto nehnuteľností žalobcu.

Žalobca podal vylučovaciu žalobu v zmysle uznesenia Krajského súdu Košice, č. k. 4K 146/1999-516 z 28. novembra 2007, ktoré mu bolo doručené 22. januára 2008. Týmto uznesením mu bolo uložené, aby v lehote 31 dní od doručenia uznesenia podal proti SKP žalobu o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty.

Žalobca uviedol, že nie je účastníkom konkurzného konania a nemá vedomosť o dôvodoch zápisu jemu patriacich nehnuteľností do konkurznej podstaty.

Predmetné nehnuteľnosti nadobudol žalobca Kúpnu zmluvou zo 17. decembra 2004, pričom vklad bol do katastra nehnuteľností povolený k 1. februáru 2005. Uvedené nehnuteľnosti nadobudol kúpou od spoločnosti M., s.r.o. K.. Spoločnosť M., s.r.o. tieto nehnuteľnosti nadobudla Kúpnu zmluvou 22. januára 2000 od spoločnosti G., s.r.o., K., pričom táto spoločnosť ich nadobudla Kúpnu zmluvou zo 7. septembra 1999 od spoločnosti L., s.r.o..

Žalobca nahliadnutím do konkurzného spisu zistil, že nehnuteľnosti boli zaradené do súpisu konkurznej podstaty doplnením 4. októbra 2007 novým správcom konkurznej podstaty. Tento doplnil súpis konkurznej podstaty o majetok, nachádzajúci sa na LV č. X., vychádzajúc z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, č. k. 17 Cb 4/00-94, vydaného v spore o odporovateľnosť právnych úkonov úpadcu. Toto rozhodnutie neobsahuje výrok o tom, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom neúčinných kúpnych zmlúv, patria do konkurznej podstaty. Uvedené rozhodnutie bolo vydané 14. mája 2001 a právoplatnosť nadobudlo 5. júla 2001.

Teda žalovaný (v spore sp. zn. 17 Cb 4/00) G., s.r.o. už viac ako rok a pol nebol vlastníkom nehnuteľností. Od 22. januára 2000 bola vlastníkom nehnuteľností spoločnosť M. s.r.o. K., ktorá nebola personálne ani majetkovo prepojená so spoločnosťou G., s.r.o. Uvedené rozhodnutie je preto nevykonateľné a nemohlo založiť vlastnícke oprávnenie úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam, za situácie, že vlastníkom nehnuteľností, ktorý mal

z odporovateľného úkonu prospieť, už tieto nehnuteľnosti v čase jeho vydania nevlastnil. Úpadca sa nemohol stať vlastníkom predmetných nehnuteľností. Preto sa správca konkurznej podstaty nemôže úspešne domáhať určenia neplatnosti zmlúv, ktorými vlastník mal z odporovateľného úkonu prospieť, previedol na tretie osoby a ani nemôže zahrnúť takýto majetok do konkurznej podstaty.

SKP mal zabezpečiť, aby do konkurznej podstaty bol vydaný výťažok z predaja predmetných nehnuteľností, ktorý získala spoločnosť L., s.r.o., lebo bolo nepochybné, že do konkurznej podstaty sa nevráti majetok z neúčinných kúpnych zmlúv, pretože spoločnosť G., s.r.o. tento už nevlastnila.

M., s.r.o. Košice nadobudla predmetné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 22. januára 2000 od spoločnosti G., s.r.o. K.. Správca konkurznej podstaty podal žalobu 31. decembra 1999 s návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému, t. j. G., s.r.o. ako vlastníkovi, predmetné nehnuteľnosti predať, darovať alebo iným spôsobom scudziť.

Krajský súd v Košiciach vydal 4. februára 2000 predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému G., s.r.o., aby predal, daroval alebo iným spôsobom scudzil nehnuteľnosti zapísané na príslušnom LV č. X., k. ú. H..

Súčasne pri podaní žaloby SKP už predtým listami adresovanými katastrálnym úradom ich vyzvala, aby v rámci poskytnutia súčinnosti nenakladali s predmetnými nehnuteľnosťami, pretože vo veci je podaná žaloba na odporovateľnosť právneho úkonu. Toto uznesenie Krajský úrad Humenné aj prevzal, pričom kúpnu zmluvou z 22. januára 2000 mala predmetné nehnuteľnosti nadobudnúť od G., s.r.o. spoločnosť M., s.r.o., H..

Dobromyseľnosť nadobúdateľa bola obmedzená, pretože dňom, kedy došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi M., s.r.o., H. a G., s.r.o., bola už doručená KÚ jednak listina SKP, ako aj listina Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorej G., s.r.o. už nesmel nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Správa katastra porušila rozhodnutie súdu i výzvy SKP o obmedzení prevodu nehnuteľnosti.

Výrok rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 17 Cb 4/00 zo 14. mája 2001, právoplatný 5. júla 2001, obsahuje okrem iného aj výrok, že kúpne zmluvy, ktoré boli

uzatvorené 7. septembra 1999 medzi tam označenými subjektmi, sú voči konkurzným veriteľom neúčinné a patria do konkurznej podstaty úpadcu L., s.r.o. L..

Podľa ust. § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány, ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Keďže SKP bola účastníčkou tohto konania, tento rozsudok je pre správcu konkurznej podstaty záväzný a je záväzný aj tým, že správkyňa konkurznej podstaty je povinná zapísať tento majetok do konkurznej podstaty a vykonať jeho speňažovanie.

Po úspešnosti právoplatného rozhodnutia o odporovateľnosti právneho úkonu v súlade so ZKV správca konkurznej podstaty tento majetok zapíše do súpisu konkurznej podstaty.

Predchádzajúca SKP nezapísala predmetnú nehnuteľnosť do súpisu konkurznej podstaty, lebo vo veci na základe návrhu spoločnosti M., s.r.o., H. Okresný súd Košice - okolie dňa 19. júna 2001, č. k. Nc 186/01-12 vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal správkyňu konkurznej podstaty nakladať s hnutel'ným a nehnuteľným majetkom, medzi iným aj s nehnuteľnosťami, ktoré sú zapísané na LV č. X., k. ú. H.. Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní SKP 17. decembra 2002, č. k. 12 Co 467/02-44 tak, že napadnuté uznesenie súdu I. stupňa zmenil a návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Okresný súd vo veci konal a až 11. mája 2005 správne opravil výrok uznesenia: Správca konkurznej podstaty v priebehu konkurzného konania môže majetok, ktorý počas konkurzného konania bol nadobudnutý a patrí do konkurznej podstaty, kedykoľvek zapísať do súpisu konkurznej podstaty.

Súd prvého stupňa mal preukázané, že správca konkurznej podstaty úpadcu v spore vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 17 Cb 4/00 s úspechom odporoval právny úkon, a to kúpne zmluvy zo 7. septembra 1999, uzatvorené medzi L., s.r.o. ako predávajúcim a žalovaným G., s.r.o. ako kupujúcim.

Prvostupňový súd s poukazom na ust. § 16 ods. 4 ZKV, keďže rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 17 Cb 4/00 vyslovil, že kúpne zmluvy sú neúčinné, dospel k názoru,

že v predmetnom spore chýba právny dôvod žaloby, a preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi trovy konania z týchto dôvodov:

Súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ust. § 159 ods. 2 O.s.p. Výrok právoplatného rozsudku je subjektívne záväzný len pre účastníkov konania a tiež pre všetky štátne orgány.

Ak nie je rozhodnutie subjektívne záväzné pre každého, nevzťahujú sa účinky právnej moci na osoby, ktoré neboli účastníkmi konania.

V uvedenej veci nejde o totožnosť účastníkov.

Prvostupňový súd vec nesprávne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca nadobudol nehnuteľnosť kúpnu zmluvou od pôvodného vlastníka M., s.r.o., K..

Bol teda v poradí už tretím vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom súdneho sporu o odporovateľnosť právnych úkonov.

Ako nový nadobúdateľ nemal vedomosť o akýchkoľvek súdnych sporoch alebo iných skutočnostiach, ktoré by mali narúšať jeho dobromyseľnosť pri kúpe týchto nehnuteľností.

Žalobca považuje rozsudok 17 Cb 4/00-94 za nevykonateľný z dôvodu nesprávne a nepresne formulovaného petitu rozhodnutia, ktorý určuje, že kúpne zmluvy zapísané na príslušných listoch vlastníctva sú neúčinné a patria do konkurznej podstaty. V petite chýba, ktoré nehnuteľnosti patria do konkurznej podstaty.

Otázna je totožnosť daného majetku, keďže v dôsledku rozsiahlej rekonštrukcie došlo k výstavbe objektov nových a takej zmene pôvodných objektov, že nemožno z hľadiska stavebného hovoriť o tých istých objektoch.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca v odvolaní namietol, že ust. § 159 ods. 2 O.s.p. nemožno v danej veci aplikovať, keďže účastníkmi konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 17 Cb 4/00 boli JUDr. I., SKP úpadcu L., s.r.o. L. na strane žalobcu a G., s.r.o. na strane žalovaného.

Žalobca - odvolateľ nebol účastníkom tohto konania, a preto rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 17 Cb 4/00, t. j. účinky jeho právnej moci sa na neho nevzťahujú.

Odvolací súd konštatoval, že predmetom konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 17 Cb 4/00 bol odporovateľný právny úkon podľa ust. § 15 ZKV.

Neúčinnosť právneho úkonu znamená, že dochádza k zániku účinkov právnych úkonov dlžníka vo vzťahu na tri právne úkony, ktoré dlžník urobil v lehote stanovenej v ust. § 15 ZKV pred začatím konkurzného konania. Pokiaľ teda v tejto rozhodnej dobe dlžník urobil niektorý z vymenovaných právnych úkonov, tieto sa stávajú rozhodnutím súdu neúčinnými voči všetkým jeho veriteľom.

Táto strata účinkov má za výsledok, že sa v konkurze môžu pohľadávky veriteľov uspokojovať i z majetku, ktorý už nie je vo vlastníctve úpadcu.

Teda ak je právny úkon dlžníka voči jeho veriteľom neúčinný, neznamená to súčasne, že by bol takýto právny úkon dlžníka tiež neplatným právnym úkonom.

Vlastníkom veci zahrnutej do konkurznej podstaty úpadcu v dôsledku neúčinného právneho úkonu dlžníka zostáva navonok stále osoba, ktorá vec od dlžníka nadobudla.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 14. mája 2001, sp. zn. 17 Cb 4/00 obsahuje aj výrok o neúčinnosti právneho úkonu dlžníka.

Preto správca konkurznej podstaty bol povinný zahrnúť všetko, čo v dôsledku neúčinného právneho úkonu dlžníka ušlo z dlžníkovho majetku.

Ak však vydanie takéhoto majetku z neúčinného právneho úkonu do konkurznej podstaty nie je dosť dobre možné (napr. pre zničenie alebo opotrebovanie majetku, alebo v dôsledku prevodu majetku na ďalšiu osobu), musí byť do podstaty vydaná náhrada obdobne, ako je tomu pri vydaní bezdôvodného obohatenia. Pre povinnosť vydať plnenie (majetok) alebo náhradu za neho späť do konkurznej podstaty, nemá právny význam, či ten, kto plnenie získal, bol v dobrej viere alebo nie.

Ten, kto ušlé plnenie (majetok) vydáva do konkurznej podstaty, má právo na náhradu nutných nákladov, ktoré na ušlé plnenie (majetok) vynaložil.

Odvolaací súd konštatoval, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 17 Cb 4/00 zo 14. mája 2001 má účinnosť i voči žalobcovi ako osoby, na ktorú bol majetok prevedený účinne zodporovateľným úkonom, pričom pre vydanie takéhoto majetku nie je rozhodujúce, či tento majetok získal v dobrej viere alebo nie. Táto skutočnosť má vplyv pri vydaní, resp. nevydaní úžitku z takéhoto plnenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., t. j. podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Keďže úspešnému účastníkovi, t. j. žalovanému trovy odvolacieho konania nevnikli, odvolací súd mu preto ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.